

[Schovelin.]
 sige, hvilket hele Traktatpolitikens Historie faktisk viser. Det var en Ulykke, som skete den Gang ved Sponnecks Indgriben, og som man derefter har fortsat, hver Gang der er kommet en Toldreform, for saa har et af de fire Principper, naar vilde gennemføre, netop været denne Simplificering. Men det er falsk; selv om den store Sponneck har lavet det, er det dog falsk. Hvad det kommer an paa, naar man skal lette Toldklareringen, altsaa Toldvæsenets Deltagelse i Toldklareringen paa den ene Side og Toldklarerenes, Importørenes, Købmandens paa den anden Side, er ingenlunde, om Toldloven indeholder faa Positioner, men det er, om der er faa Toldsatser. Er der mange Ting til 25 Ø., en hel Række, saa smider den klarerende Toldbetjent alt det, der er 25-Øres, hen i en stor Bunke; det letter det for ham. Det forstod ogsaa Sponneck, hvorfor han samtidig gennemførte de meget faa Toldsatser, allerhøjest 10 Toldsatser. Det letter, det er af stor Betydning for Importøren, for Handelen, for Toldklareringen o. s. v. Men det at have faa Positioner betyder i Virkeligheden intet andet end at skabe sig selv Vanskeligheder: indadtil ved Fortolkningen af, om den og den Vare skal tilhøre den ene eller den anden Position, eller i hvor høj Grad de hører til den ene eller den anden Position, og udadtil ved eventuelle Traktatforhandlinger. Jeg maa tilføje, at derfor kan Bereknelser i meget ringe Grad rettes mod en Udenrigsminister i dette Forhold, for det, det gælder om, er det indenrigspolitiske: hvordan man lægger sine Toldsatser og faar hele sit Toldapparat teknisk lagt til Rette.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne sige, at jeg selvfølgelig er enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) i de Betragtninger, han nu gjorde gældende om, at det altid er hvert enkelt Lands indenrigspolitiske Sag, hvordan man vil fordele, og hvordan man vil specificere sine Toldsatser. Men selvfølgelig under ligeligt Hensyn til alle Sider. Det var imidlertid ikke det, der var Tale om. Det, der var Tale om, var Muligheden for at gennemhulle Mestbegunstigelsesprincippet ved særlige Foranstaltninger fra de forskellige Landes Side, og i den Forbindelse siger jeg, at det maa være den siddende Udenrigsministers, det siddende Ministeriums Opgave at gaa imod saadanne Forsøg fra

andre Landes Side paa at gennemhulle Princippet, som der f. Eks. var Tale om den Gang med Hestene, med Lavlandskvæget og Højlandskvæget, hvor der efter min Mening blev gjort Forsøg paa at gennemhulle Mestbegunstigelsesprincippet.

Schovelin: Det er jeg ingenlunde uenig med det ærede Medlem i, men det er, som jeg siger, at stille en Udenrigsminister en ofte ganske uoverkommelig Opgave.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning

Jefsen Christensen: Selv om der hos mit Parti ikke næres Ønske om at faa disse to Handelstraktater i Udvalg, vil jeg dog gerne, efter at Ønske derom er fremsat fra forskellig Side, anbefale, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
 vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 22. August 1928 i Berlin afsluttet Handels- og Skibsfartskonvention mellem Danmark og Grækenland med dertil hørende Slutprotokol.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Till. A. Sp. 3557).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling eller Afstemning
 vedtoges dette Forslag.